

же отъждествява. В масовидния си случай българинът вече не се срамува и не страни от чуждестранния „боклук“ от стоки и разнообразни производи. Той е с променен и хищен апетит за по-честа и изгодна среща с него. При това не става дума само за „ориентализирания“ боклук, но и за „западнизирания“. Пазарни вкусове и нагласи към стоки и изделия от втора ръка, от втора употреба безалтернативно стават доминиращи. „Боклуците“ на Запада се внасят и пласират безпроблемно у нас. Не става дума само за автомобили, бяла техника, аудиосистеми и др. под. „Хуманитарни помощи“ от стокови наличности с изтекъл срок, с влошено и опасно за здравето качество предизвикват напливи и баталии за „уреждане“ при съответното им „регламентирано“ разпределяне. Българите все повече и „от сърце“ се захласват по „боклука“, пренаселяващ сергии, пазари и социално-търговски пространства.

Нека вземем за пример само **магазините за стоки втора употреба**. В отминалите времена на авторитарно-партократичния режим на социалистическо устройство имаше някакви техни протоподобия в магазините за преоценени стоки. Посещенията и покупко-продажбите в тях обаче вървяха редом със саркастични погледи, ироничен присмех и неодобрение към естетическите и потребителски апетити на онези, които „опираха“ до решаване на своите проблеми в такива обекти. Макар и с беден асортимент и с ниско качество, родното производство даваше и легитимираше на обикновения българин възможност да се сдобива само с нови стоки и артикули, разбира се, не луксозни.

Днес вече глухата и незабележима локализация на обектите за стоки с намалени цени е изчезнала. На нейно място навсякъде, даже и в централните части на столицата, никнат като гъби след дъжд магазини за стоки втора употреба, за внос на подобни изделия от Запада и Изтока, за неудържим и безграничен трансфер на „боклуци“ и пр. Клиентелата расте, социалнопсихичните и социокултурните прежни бариери, депривации, дистанции от употребата на подобен „боклук“ са снети от „дежурство“ и изпратени в каторгата на забравата или на мълчанието. Вече не само циганите, но и българите, всички (застигнати от нуждата и житейската колизийност) търсят ефектните ползи на „евтинията“ на пазарно разгащилия се сто-